Babis Kanas
Piano Trios

Piano Trio No.1 op.51

[1] I. Allegro non troppo - Allegro con Fuoco 5.35
[2] II. Assai Largo - Adagietto erotico (alla Rachmaninov) 8.59

Piano Trio No.2 op.67

[3] I. Sonatina (Allegro Moderato) 5.53
[4] II. Arietta (Adagio assai) 5.54
[5] III. Festivo (Allegro assai) 7.12

Stella Tsani - Violin - Lefki Kolovou - Violoncello,
Jenia Manoussaki - Piano

[6] **Trio Concertante op.62** 12.15

Angelos Politis - Clarinet, Georgios Faroungias - Bassoon,
Vicky Stylianou, - Piano

"Rag" Trio Sonata op.30
[7] I. Moderato alla Ragtime - II. Slow moderato 7.02
[8] III. Vivo 4.27

Stella Tsani - Violin, Stella Arabatzoglou - Alto Saxophone,
Panagiotis Giannakakis - Piano
Sound engineer: Vangelis Sapounas, Subways Recording Studio
Cover image: Babis Kanas

Μπάμπης Κανᾶς

Ὁ Μπάμπης Κανᾶς γεννήθηκε τὸ 1952 καὶ μεγάλωσε στὸ Νέο Φάληρο. Γιός του θαλασσογράφου Ἀντώνη Κανᾶ, μικρασιατικῆς καταγωγῆς καὶ ἀπὸ τοὺς δύο γονεῖς, ἀπὸ παιδὶ ἔδειξε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ μουσική, καὶ μάλιστα τὴ σύνθεση. Σπούδασε στὸ Ὠδεῖο Ἀθηνῶν, ἁρμονία με τὸν Μενέλαο Παλλάντιο καὶ φλάουτο μὲ τὸν Οὔρς Ρούτιμαν. Ἀπεφοίτησε ὡς ἀριστοῦχος, τὸ 1977 καὶ 1980 ἀντίστοιχα. Συνέχισε σπουδὲς ἀντίστιξης, φούγκας καὶ σύνθεσης μὲ τὸν Γιάννη Α. Παπαϊωάννου. Ἀργότερα, σὲ συνεργασία μὲ τὸν Κ. Κλάββα, ἀσκήθηκε στὴ γραφὴ καὶ ἐνορχήστρωση τῆς μοντέρνας μουσικῆς. Τότε κατωχύρωσε καὶ τοὺς τίτλους σπουδῶν του (Δίπλωμα σύνθεσης μὲ ἄριστα καὶ Α' βραβεῖο, Κεντρικὸ Ὠδεῖο, 1994). Ἔχει διατελέσει ἐκτελεστὴς καὶ δάσκαλος τοῦ φλάουτου. Εἶναι καθηγητὴς ἀνωτέρων θεωρητικῶν στὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν, στὸ Ὠδεῖο Νικόλαος Μάντζαρος καὶ σὲ ἄλλα Ὠδεῖα.

Ἡ συνθετική του γραφὴ εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντιστικτική, παρ' ὅλο ποὺ βασική του ἐπιδίωξη εἶναι ἡ ἀνάδειξη τοῦ μελωδικοῦ στοιχείου. Τὸ ὕφος του χαρακτηρίζεται ἀπὸ μιὰ ταλάντευση στὰ ὅρια διευρυμένης τονικότητας - πολυτονικότητας ποὺ κάποτε ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴ χρήση πολύφθογγων/ἀλλοιωμένων συγχορδιῶν (ἀπόηχος τῆς jazz), ἀρχαϊκῶν τρόπων καὶ λαϊκῶν δρόμων.
Ἔχει γράψει ἔργα γιὰ σόλο ὄργανα, μουσικὴ δωματίου, ἔργα γιὰ φωνή, γιὰ χορωδία, γιὰ ὀρχήστρα μὲ σολίστ ἢ χωρίς, ἐπίσης τραγούδια, μουσικὴ γιὰ τὸ θέατρο καὶ τὸ ραδιόφωνο.

Τὰ περισσότερα ἔχουν ἐπανειλημμένα ἐκτελεστεῖ στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό (Τσεχία, Οὐγγαρία, Αὐστρία, Ὁλλανδία, Βουλγαρία, Οὐκρανία, Ἰταλία, Ἑλβετία, Βέλγιο, Γαλλία, ΗΠΑ, Καναδᾶ), ἔχουν ἠχογραφηθεῖ καὶ μεταδοθεῖ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ραδιοφωνία, ἐνῶ κάποια κυκλοφοροῦν σὲ CD. Ἔχει βραβευθεῖ δύο φορὲς σὲ διαγωνισμοὺς σύνθεσης. Ἔχει δεχθεῖ ἀναθέσεις ἀπὸ φορεῖς ὅπως ὁ Ὀργανισμὸς Μεγάρου Μουσικῆς Ἀθηνῶν, τὸ ἵδρυμα «Ἀλέξανδρος Ὠνάσης», τὸ Εὐρωπαϊκὸ Κέντρο Δελφῶν, ὁ Ὀργανισμὸς Πολιτιστικῆς Πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης, ἡ Κρατικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν, ἡ Ἕνωση Ἑλλήνων Μουσουργῶν στῆς ὁποίας τὸ Δ.Σ. ἔχει διατελέσει ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μέλος. Ἀπὸ τὸν μουσικὸ οἶκο Παπαγρηγορίου-Νάκας ἔχουν ἐκδοθεῖ ἔργα του, καθὼς καὶ τὸ βιβλίο «Ἁρμονία - ἡ προαιρετικὴ θεώρηση τοῦ ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος, καὶ ὄχι μόνον».

Babis Kanas

Babis (Charalambos) Kanas was born in 1952 and grew up in N. Faliron, near Piraeus. Son of the sea-painter Antony Kanas, he showed interest and love for music, already from his childhood. In 1969 he entered the Athens Conservatory where he studied harmony with Menelaos Pallandios and flute with Urs Ruttiman. He graduated from both courses with distinction, in 1977 and 1980 respectively. Meanwhile, he studied counterpoint, fugue and composition with Yannis A. Papaioannou. Later, in collaboration with Costas Clav-vas, he practiced the style and orchestration of modern music. At that time he registrated his titles of study (Kentrikon Odeion, 1994: Diploma of Composition with distinction and First Prize).

His writing is mostly contrapuntal, although his main purpose is to highlight the melodic elements in his compositions. His style is characterized by a balancing on the limits between extended- and multi-tonality which is usually achieved by the use of multi-note chords, as well as antique and/or ethnic modes.

His works to date include solo and chamber music, choral music, works for orchestra with and without soloist(s), as well as many songs and music for the theatre and radio. Most of his works have been performed repeatedly in Greece and abroad (Czech Republic, Hungary, Austria, Holland, Bulgaria, Ukraine, Italy, Switzerland, Belgium, France, USA, Canada). Works of his have also been broadcasted by Greek Ra-dio as recordings or live performances and several of his works have been released on CD. His compositions have been awarded prizes at composition competetions on two separate occasions.

He has had comissions by the Athens Music Hall, the A. Onassis Foundation, the European Cultural Centre of Delphi, the Organization for the Cultural Capital of Eu-rope, the Athens State Orchestra and the Union of Greek Composers whe-re he has served as a member of the Admini-strative Board. B. Kanas is a professor at the Athens Conservatory and else-where. He has been a flu-te performer in orchestras and solo recitals.

Piano Trio No1, op. 34

Τό πρῶτο μέρος τοῦ ἔργου ἀρχίζει σάν πάροδος τραγωδίας, μέ τά δύο ἡμιχόρια νά συνδιαλέγονται ὑπό τό φᾶσμα μιᾶς ὑποβόσκουσας ἀπειλῆς... Μετά ἀπό μιά κορύφωση, ἀκολουθεῖ τό Allergo σέ πενταμερῆ ρυθμό ὅπου τά ὅποια λυρικομελωδικά στοιχεῖα παρασύρονται σ᾽ ἕνα χορό μέ δραματικό χαρακτῆρα πού ἐκτονώνεται σέ μιά στιγμή ἠρεμίας. Τό δεύτερο μέρος (Assai Largo - Adagietto erotico, alla Rachmaninov), μέ τό ὁποῖο ὁλοκληρώνεται τό ἔργο, ξεκινᾶ σέ ἀτμόσφαιρα ἀσάφειας καί ἀμφιβολίας μέσα στήν ὁποία διαγράφεται τό βασικό μοτίβο ἀπό μερικές ἀλεπάλληλες τρίτες, ὡς ἐρώτημα πού ἤρεμα ἀλλά ἐπίμονα ζητᾶ ἀπάντηση. Ἡ ἀναζήτηση ὁδηγεῖ, μεσα ἀπό ἀντιθέσεις, στήν ἀναπόληση στιγμῶν νεανικοῦ ἐρωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Τό βασικό ἐρώτημα ἐπαναδιατυπώνεται, ἀλλά κάπου διαφαίνεται μιά πνοή αἰσιοδοξίας.
Στό σημεῖο αὐτό εἶχαν φτάσει τά πράγματα ἕνα κυριακάτικο φθινοπωρινό ἀπόγευμα. Ἡ μεθεπομένη ἦταν ἡ 11η Σεπτεμβρίου 2001... Μιά δυσοίωνη ἀπάντηση ἔμοιαζε νά ἔχει δοθεῖ. Τρίτο μέρος δέν γράφτηκε.

Piano Trio No2, op. 67

Γραμμένο κατά τήν περίοδο 2023 - 2024, εἶναι μιά ἀναπόληση τῆς κλασικῆς φόρμας τοῦ τρίο μέ πιάνο, πράγμα πού ὑποδηλώνεται στό πρῶτο μέρος (Sonatina) . Τό δεύτερο (Arioso) φέρνει τόν ἀέρα καλοκαιρινῆς παραλίας, ἐνῶ τό τρίτο (Festivo) προσπαθεῖ νά δώσει μιά γενικότερη αἴσθηση ἀπ᾽ ὅ,τι μπορεῖ νά νοηθεῖ ὡς “πανηγύρι” - μέ τήν ὅποια σημασία τῆς λέξης...

Trio Concertante op. 62
γιά Κλαρινέτο, Φαγκότο & Πιάνο

“...τοῦ λόγου μέτρον ἐστὶν οὐχ ὁ λέγων, ἀλλ' ὁ ἀκούων” ἀναφέρει ὁ σοφός ὁ Πλάτων... τώρα τελευταῖα ἀποφάσισα νὰ τὸ λάβω σοβαρά ὑπ᾽ ὄψιν καί νὰ προσπαθῶ στὸ ἐξῆς νὰ πῶ ὅ,τι ἔχω νὰ πῶ μέσα σὲ πεντ᾽ἑξι (καί πολλὰ βάζω) λεπτά. Ἔλα ὅμως, νὰ πάρει, ποὺ εἶναι δύσκολο νὰ μὴν παρασυρθεῖ κανεὶς ἀπ᾽ τὴ “χαρὰ τῆς σύνθεσης” (ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, εἶναι ἴσως καὶ τὸ μοναδικὸ κίνητρο στὴν ἐποχή μας...) Ἔτσι, κατέληξα σ᾽ ἕνα δωδεκάλεπτο κομμάτι ὅπου ἕνα (πασίγνωστο) μουσικὸ κύτταρο παρεισφρέει σὲ περιβάλλοντα κλασικο-ρομαντικὰ καὶ μεσοπολεμικά, σὲ κλῖμα ἐκτεταμένης, καί προς τό τέλος, θἄλεγα, "ξεχειλωμένης" (!) τονικότητος. Ἀκόμη ἕνα προϊὸν τῆς καραντίνας, γράφτηκε τό Μάρτη τοῦ 2021. Σ᾽αὐτὴν τὴν πρώτη ἐκτέλεση ἀποδόθηκε ἀπό τούς Ἄγγελο Πολίτη στό Κλαρινέτο, Γιώργο Φαρούγγια στό Φαγκότο καί Βίκυ Στυλιανοῦ στό Πιάνο. (Τήν ὥρα πού γράφονται αὐτές οἱ γραμμές, ἡ ἀγαπημένη Βίκυ Στυλιανοῦ δέν εἶναι πιά μαζί μας... Ἔφυγε ἀπό τή ζωή λίγες ἑβδομάδες μετά τό τέλος τῆς ἠχογράφησης ἀφοῦ προηγουμένως μέ ἀξιοθαύμαστο κέφι καί ὄρεξη ἔδωσε ὅπως πάντα ὅ,τι καλλίτερο ἀπό τόν ἑαυτό της σ᾽ αὐτό τό ἔργο πού ἔμελλε νά εἶναι καί ἡ τελευταία της δουλειά, ἀφήνοντας δυσαναπλήρωτο κενό καί βαθιά συγκίνηση. Ἀναλογιζόμενος τις δεκαετίες πού στάθηκε γιά μένα σπουδαία φίλη και πολύτιμη συνεργάτιδα στήν ὁποία ὀφείλω πάρα πολλά δέν μπορῶ παρά νά κάνω τό ἐλάχιστο, ἀφιερώνοντας σ᾽ αὐτήν τούτην ἐδῶ τήν παρουσίαση.
Μπάμπης Κανᾶς, 27 Ἰουλίου 2024)

“Rag” Trio - Sonata op.30
γιά Βιολί (ἢ Κλαρινέτο), Ἄλτο Σαξόφωνο & Πιάνο

Ὁ συνδυασμός τῶν στυλ μπαρόκ καί τζάζ ὑπήρξε ἀνέκαθεν ἑλκυστικό παιχνίδι γιά πολλούς συνθέτες. Εἰδικά τό ragtime, μέ τά “πολυγωνικά” ρυθμικά του σχήματα, τοὺς χειμάρρους τῶν δεκάτων ἕκτων, τήν αρμονία νά παίζει κρυφτό - κυνηγητό μέ τά σχηματοποιημένα μελωδικά στοιχεία, εύκολα παραπέμπει σέ φόρμες ὅπως τῆς μπαρόκ σονάτας (π.χ. J. S. Bach, BWV 1031). Ἕνα τέτοιο παιχνίδι εἶναι καί τό παρόν ἔργο, γραμμένο πρίν πολλά χρόνια (1997) μετά από πρόταση τοῦ ἀείμνηστου Σπ. Τόμπρα γιά τοὺς τότε μαθητές τῆς τάξης μουσικής δωματίου στό Ὠδεῖον Ἀθηνῶν. Δέν είμαι βέβαιος ἂν τελικά νίκησα ἢ ἔχασα, ἀλλά τό παιχνίδι εἶχε πολύ ενδιαφέρουσες φάσεις...
Μπ. Κ.

Piano Trio No1, op. 34

The first part of the work begins like the parodos of a tragedy, with the two semi-choriums conversing under the specter of a lurking threat... After a climax, follows Allergo in a five-part rhythm where any lyrical-melodic elements are drawn into a dance with a dramatic character that is intensified in a moment of calm. The second part (Assai Largo - Adagietto erotico, alla Rachmaninov) which completes the work, begins in an atmosphere of uncertainty and doubt in which the basic motif is outlined by a few consecutive thirds, as a question that calmly but persistently seeks an answer. The search leads, amidst contradictions, to the recollection of moments of youthful romantic enthusiasm. The basic question is restated, but somewhere a breath of optimism emerges.
Things had reached this point one Sunday autumn afternoon. The day after next was September 11, 2001... An ominous answer seemed to have been given. A third part was not written.

Piano Trio No2, op. 67

Written during the period 2023 - 2024, it is a reminiscence of the classical form of the piano trio, which is implied in the first part (Sonatina). The second (Arioso) carries the breeze of a summer seaside, while the third (Festivo) tries to give a more general feeling of what can be understood as a "feast" - or, in a sense, “circus”...

Trio Concertante op. 62

for Clarinet - Bassoon - Piano

"...the measure of speech is not the one who speaks, but the one who listens" says Plato the wise... recently I decided to take it seriously and try to say everything I have to say in five - six (to the most) minutes. Nevertheless, let's face it, it's hard not to get carried away by the "joy of composition" (to be sincere, it's perhaps the only motivation in our time...) Thus, I ended up with a twelve-minute piece where a (well-known) musical cell intervenes in classical-romantic and interwar environments, in a climate of extended, and towards the end, I dare say, "ovestretched" (!) tonality. Another product of the quarantine, written in March 2021. In this first studio recording it is performed by Angelos Politis (clarinet), Giorgos Faroungias (bassoon) and Vicky Stylianou (piano).
Babis Kanas, July 27, 2024

“Rag” Trio - Sonata op.30

for Violin (or Clarinet), Alto Sax & Piano

The combination of baroque and jazz styles has always been an attractive game for many composers. Ragtime in particular, with its “polygonal” rhythmic patterns, the torrents of sixteenths, the harmony of playing hide-and-seek with the formalized melodic elements, easily refers to forms such as the baroque sonata (e.g. J. S. Bach, BWV 1031). The present work is one such game, written many years ago (1997) at the suggestion of the late S. Tombras for the students of the chamber music class at the Athens Conservatory. I am not sure if I eventually won or lost, but the game had very interesting phases...
B.K.

